

GŁOS LUDU

SOBOTA 29 MARCA 1997 ROKU

TEL./FAKS (069) 66 07 252

NR 37 CENA 4,- Kč

PLACE DEPUTOWANYCH ZMALEJĄ O 3 TYS. KORON

Posłowie zaciskają pasa? PRAGA - Izba Poselska przyjęła...

Przecięta płaca w kraju wynosiła w ub. roku niewiele ponad 9 tys. koron.

Z PÓLNOČNYCH CZECH PRZEZ LONDYN DO KOSZALINA

Wojaż "Hutnika" Na trzy ostatnie dni ub. tygodnia chórzyci trzynieckiego Polskiego Zespołu Śpiewaczego "Hutnik"...

Atmosfera festiwalu była znakomita, koncerty cieszyły się dużym zainteresowaniem...

PRĘDKOŚĆ WIATRU POWYŻEJ 35 M NA SEK. Ofiara wichury

PRAGA - Gwałtowna wichura przeszła wczoraj nad niektórymi rejonami RC. Wiatr wiejący ze średnią prędkością 20-25 m na sek. momentami...

WIELKANOCNE ŻYCZENIA I SŁOWA OTUCHY Świąta samotnych

REGION (wak) - "Charakter tych świąt nie skłania do takich spotkań, jak przy bożonarodzeniowej choince, ale staramy się, aby wielkanocne tradycje stały się zadość..."

W okresie przedświątecznym z emerytami spotykają się również przedstawiciele miast i gmin. Tak było w tym tygodniu w Olbrachcicach i Orlowie.

W Domach Dziecka w Karwinie i Hawierzowie atmosfera świąt panuje już od najmniejszego tygodnia. "Dzieci dekorowały wielkanocnymi symbolami korytarze, naklejały na okna narysowane przez siebie zajączki..."

Dla dzieci z obu Domów przygotowano uroczysty obiad, paczuszki z wielkanocnymi smakołykami oraz jednodniową wycieczkę w góry.

JABŁONKOWSCY RADNI PRZYJĘLI BUDŻET MIASTA Trzeba się ograniczyć

JABŁONKÓW (kor) - Jabłonkowskie przedstawicielstwo miejskie uchwalilo wreszcie w tym tygodniu budżet miasta na rok bieżący.

Budżet Jabłonkowa będzie w tym roku, tak jak i w latach poprzednich, zrównoważony, a dochody i wydatki miasta kształtować się będą na poziomie 47,392 mln koron.

"Dochody będą w tym roku mniejsze - rząd zapowiada cięcia budżetowe, będziemy musieli gospodarować bez dotacji państwowej na gazyfikację, niższe będą też wpływy z podatków..."

ciąg dalszy na str. 2

DOTACJE Z MIEJSKIEJ KASY Wspomaganie sportu

BOGUMIN (jb) - Naczelnym tematem spotkania, które odbyło się w Urzędzie Miejskim, była sprawa dotacji finansowych dla organizacji i klubów sportowych...

Miasto chce obecnie wyasygnować ze swoich środków sumę 530 tys. koron i wesprzeć w ten sposób organizacje i kluby organizujące imprezy sportowe.

Ho!Ho!Ho! "Gorol" 50 років mo!

Ja, ja, ludzeczko, ani sie to nie chce wierzić, że to już 50 років "Gorol" hoko, śpiywo, bawi, tancuje, pl... ale, wszaczego zaś nie trzeba wymylniac. Jura tym se jyny siedzi na swojij grzyndzie nad Łozłóm, kiwie głowóm, a mówi: "Kiedy to jyny ucykło..."

Prezydent RC Václav Havel zwrócił się w przyszłym tygodniu do prezydenta Francji Jacquesa Chiraca, by podobnie, jak w wypadku Polski i Węgier, potwierdził swoje przekonanie, że Czechy będą mogły przystąpić do Unii Europejskiej w roku 2000.

Jak poinformowało Prezydium Policji, w RC notuje się wzrost przypadków seksualnego wykorzystywania dzieci. Podczas gdy w roku 1990 zarejestrowano ich 700, w ub. roku ich liczba wzrosła do 1316.

Do ostrej starć między żołnierzami izraelskimi i Palestyńczykami doszło na Zachodnim Brzegu Jordanu. Kilka godzin trwały też zamieszki w Hebronie.

Prezydent Borys Jelcyń po raz czwarty z rzędu został wybrany na przewodniczącego Rady Szełów Państwa Wspólnoty Niepodległych Państw.

Według japońskiego dziennika "Yomiuri Shimbun", rząd kubanski gotów jest udzielić schronienia członkom Ruchu Rewolucyjnego Tupac Amaru, którzy od 100 dni przetrzymują 72 osoby w rezydencji ambasadora japońskiego w Limie.

PRAGA PRZYWITAŁA AUTORÓW "KOLI" "Oskarowe" zamieszanie

PRAGA (zk) - Gigantyczne zamieszanie towarzyszyło w piątek na praskim lotnisku Ruzyně przylocowi Jana i Zdenka Svěráków, którym film "Kola" otrzymał tegoroczne Oscara za najlepszy obraz zagraniczny.

Tymy wielbicieli, sztaby telewizyjne, fotoreporterzy i dziennikarze stworzyli w hali przylotów totalny chaos. Zaproszona na powitanie orkiestra, pozabawiona kontaktu z organizatorami, kilka razy za wcześnie zaczęła grać powitalne fanfary.

W MILENIUM MĘCZEŃSKIEJ ŚMIERCI ŚW. WOJCIECHA Jan Paweł II do Pragi

WATYKAN - Papież Jan Paweł II odczyta modlitwę ekumeniczną w praskiej katedrze w niedzielę 27 kwietnia, z okazji 1000. rocznicy śmierci św. Wojciecha - tak wynika z programu wizyty papieskiej w Republice Czeskiej opublikowanego przez Stolicę Apostolską.

Ojciec Święty przybędzie do Pragi w piątek 25 kwietnia o godz. 19 i uda się do siedziby nuncjusza apostolskiego na spotkanie z biskupami.

W niedzielę 27 kwietnia papież odprowadzi o godz. 10.30 mszę na praskiej Łatnej, a o godz. 17.20 w katedrze odczyta modlitwę ekumeniczną napisaną specjalnie na tę okazję.

POGODA

SOBOTA - Zachmurzenie umiarkowane do dużego z przelotnymi opadami deszczu lub deszczu ze śniegiem. Temperatura w dzień 3-7 st., nocą od 3 do -1 st. C. Wiatr pin.-zach. 8-12 m na sek., w porach od 25 m na sek.

NIEDZIELA i PONIEDZIALEK - Bez większych zmian. Temperatura w dzień 3-7 st., nocą od 3 do -1 st. C.

ciąg dalszy na str. 2

WIELKANOCNY KONCERT W STONAWIE

W tonie ewangelii

Danielów jest ośmioro. Rodzice - Tadeusz i Helena - oraz dzieci. Z dziada pradiada mieszkają w rodzinnym domku w Suchej Górnej. W Niedzielę Wielkanocną o czwartej po południu zagrają z orkiestrą smyчковą Kościoła Braterskiego w stonawskim kościele katolickim pod wezwaniem św. Marii Magdaleny. Na ten koncert przygotowują utwory Jana Sebastiana Bacha, Wolfganga Amadeusza Mozarta, Georga Friedricha Haendla, Stanisława Moniuszki oraz Ewala Daniela.

On - elektryk pracujący na kopalni, ona - utrzymująca płomień domowego ogniska. Rodowita gródczanka poznała swego męża w zespole muzycznym Kościoła Braterskiego. Ona wciągnęła go na fortepiano, on na wiolonczelę. Stworzyli duet. Stopniowo „dokomponowali” rodzinę. Syn Dawid - skrzypce, córka Tamara - fortepian, obydwoje obecnie studiują na wyższych uczelniach; potem przyszła na świat Daria - skrzypce oraz Krystian - wiolonczela i Mariusz, też skrzypce. Pięcioletnia Magdalena jeszcze nie znalazła swojego empla.

Nie sposób dostrecz w ich domu magnetofonu, gramofonu czy odtwarzacza CD. Nie ma wieży „Hi-Fi”. Natomiast są instrumenty. „Każdy instrument ma swoją duszę” - mówi Helena Daniel. „Elektronika jej nie zastąpi. Można kupić precyzyjne klawiatury, nawet w niektórych z nich regulować napięcie dźwięku. Jednak to nie to, co klasyczny instrument i wytworzenie tonu własnymi palcami, modulowanie jego długości i barwy, spontaniczność przenikania do serca słuchającego. Muzyka to opowieść malowana dźwiękami...”

Koncert grany z okazji świąt Wielkiej Nocy jest szczególnie trudnym zadaniem - ocenia Tadeusz Daniel. „Jego dominantami są bolesne ukrzyżowania Zbawiciela i radość z jego zmatwychwstania. Przekazanie

▲ Muzykująca rodzina Danielów w domowym zaciszu. Fot. MARTYNA RADLOWSKA-OBRSNIK

ducha ewangelii. Naszym zadaniem jest każdym tonem odzwierciedlić uczucia towarzyszące tym wydarzeniom. Muzyka bowiem lepiej je przybliża niż nawet zręcznie wypowiedziane słowo. Przystępujemy do tego zadania z wiarą w sercu, wdzięcznością dla Boga, że obdarował nas muzyczną wrażliwością. W zamianagniemy przybliżyć wiarę Chrystusową innym ludziom”.

Państwo Danielowie są przekonani, że muzyka to nie tylko rozrywka. To dużo kształtujące charakter człowieka. Stąd modne, agresywne „discoteki” są poza obrębem ich zainteresowań. Dorastającym dzieciom też ich nie brakuje. Obracają się w gronie podobnych sobie ludzi. Byli w wielu państwach Europy. Tu pograli na instrumentach, a tam pospiewali w chórze. „Wprawdzie” - mówi pani Helena „chłopcy czasami narzekali, że zamiast grać w piłkę nożną, spędzają czas na ćwiczeniach... Trudno, trzeba było sobie coś odplakać... Młodzież jest taka niecierpliwa, chciałaby zyskać umiejętności bez nauki...”

Dawniej ćwiczyli w pokoju gościnnym, teraz, kiedy przybył do rodziny zięć (gitarra, wiola) czasami ćwiczą w kuchni. Nie są to regularne próby. Zaczęły przed występem. No, jeszcze wtedy, gdy goście poproszą. Dla siebie samych grają podczas świąt - zwłaszcza lubią koledy ze względu na ich melodyjność i zawarte w ich treści przesłanie. Bliskie im są amerykańskie goospels.

„Życie bez muzyki byłoby puste” - zgodnie twierdzi Helena i Tadeusz. W ich domu nuci się na każdym kroku. Bez względu na ryzyko „głupiej żony” czy „głupiego męża” nawet przy jedzeniu...

Lubią słuchać i innych wykonawców, czy to w kościele, czy to w salach koncertowych Hawierzowa lub Ostrawy. Podczas wspólnych z rodziną koncertów Tadeusz Daniel dyryguje 35-osobowym chórem i 15-osobową orkiestrą smyчковą Kościoła Braterskiego.

Podobnie będzie w Stonawie, potem w Suchej Górnej, potem w Pradze, potem... (mro)

CO U PANA SLYCHAĆ?

Z Konstantym Krzystkiem nie tylko o amatorskim teatrze

Konstantego Krzystka, znanego animatora PZKO-wskiego życia teatralnego, człowieka, którego nazwisko już niepodzielnie związane będzie z przebogatą historią skrzeczńskiego zespołu teatralnego „Świt”, odwiedził pewnego przedpołudnia w jego bogumińskim mieszkaniu, aby spytać po prostu - Co u Pana słychać?

„Cóż, jak to u emeryta” - mówi pan Konstanty, a jego żona Małgorzata parzyła kawę. „Prawdę mówiąc, czasami czuję się jak gdyby odstawiony trochę na boczny tor. Nic w tym dziwnego, po tylu latach spędzonych wśród ludzi człowiek nagłe z przykrością stwierdza, że nie ma już nic do roboty. A ja nie lubię tego uczucia. Próbuję przynajmniej na bieżąco śledzić, co się w naszym polskim żaloziańskim świecie dzieje”.

- I jakie są wyniki tych obserwacji?

„Przed wszystkim wydaje mi się, że nam wszystkim coraz bardziej potrzebna jest zgoda i współpraca. Jeżeli miałoby tego porozumienia znowu zabraknąć, to za kilka lat może być z nami kruchko. Nie powinniśmy, moim zdaniem, bawić się w wielką politykę, w wielkie dyskusje, a bardziej skupić się na pracy pomiędzy zwykłymi ludźmi, bo tam jest początek i koniec narodowego uświadomienia. Pozostało nam razem kilka zespołów artystycznych, a i te mają przeróżne trudności. Co się stało z „Górnikiem”? Po prostu go nie ma, chyba zabrakło pieniędzy, a może i ludzi, którzy chętni byliby z zespołem pracować. A przeszło to wszystko jakoby bez echa, jak gdyby ten zespół niczego interesującego nie miał w swoim dorobku i nikomu nie był już potrzebny. A to przecież nieprawda”.

- Proszę mi powiedzieć, czy podjął się Pan jeszcze - gdyby nadarzyła się taka okazja - reżyserkich obowiązków?

„Wielokrotnie o tym myślałem. Tęsknota mnie bierze, po tylu latach... Ale zraża mnie to, że musiałbym dojeżdżać na próby do skrzeczńskiego Koła, te dojazdy autobusami są coraz bardziej kłopotliwe i uciążliwe, no i coraz droższe. Ostatnie przedstawienie wyreżyserowałem w latach 1982-83, stał jeszcze wtedy w Boguminiu budynek starego „Orfeum”. To było „Zaczarowane koło” Rydla. Potem poświęciłem się bez reszty zespołowi estradowo-kabaretowemu „Andrusi”.

Po 35 latach reżyserowania... Objęchaliśmy z „Andrusami” cały nasz region, ludziom się podobało. Repertuar i pomysłów było dość, ale kiedy zmarł Broniek Waluszczak, zabrakło nagle akordeonisty... Jak złapie mnie nostalgia, to wyjmuję album lub korek lub wspomina, jak to było, jak mogło być...”

- A propos kroniki. Podobno spisał Pan własnoręcznie obszerną historię nie tylko skrzeczńskiego, ale i żaloziańskiego ruchu teatralnego?...

„Tak, dwa lata temu skończyłem. Kronika ruchu teatralnego na Śląsku jest w Zarządzie Głównym PZKO, kronika skrzeczńskiego teatru - w Kole skrzeczności. Liczy ta ostatnia 180 stron. Pisałem ją odręcznie, drukowanymi literami, bo rokopiś mam raczej mało czytelny... Jest tam wszystko, czym przetyłem te lata żyłymi, nad czym pracowaliśmy. Może po latach ktoś sięgnie po te zapiski”.

- Czy myśli Pan, że także dzisiaj znaleźliby się w Pańskim najbliższym otoczeniu ludzie, którzy swój wolny czas zechcieliby poświęcić zabawie w teatrze? Przecież na całym Żaloziu niewiele już z tych przepięknych tradycji pozostało...
„Ja myślę, że ludzie by się znaleźli. Jak jest dziesięcioro chętnych, to można brać się do roboty. Może i byłoby ciężko, ale czy kiedy tak naprawdę było łatwo? Kiedy jednak nie robi się nic, człowiek osacza przynębiająca pustka. Chętnie wspomina okres, kiedy byłem sekretarzem ds. Kultury i oświaty w ZG PZKO i prowadziłem dział teatralny. Ież się wtedy najężdźliłem po zespołach! Z reżyserami byłem na „ty”, rozumieliśmy się w pół słowa. Tacy ludzie, jak Leopold Dziech, Alojzy Kudziełka, Anieli Kupcowa, Jerzy Cienciąta, Antoni Pieknik i wielu, wielu innych, trudno wymienić wszystkie nazwiska... Wspominał ich często, ich ofiarą, często niewdzięczną pracę... Miłośnicy teatru przychodzili za mną do biura i mówili - chcemy grać, ale nie wiemy, co. Więc radziłem, szukaliśmy repertuaru, rozpisywałem sztuki. Dział to wszystko należy do przeszłości. A ja nie umiem siedzieć bezczynnie. Może jeszcze będzie okazja coś zrobić? Oby tylko zdrowie pozwoliło...”

- Szerzeje tego Panu życzyć.

HENRYKA BITTMAR

SPACERKIEM PO ZAOLZIU

Wiele jest na Podbeskidziu miejsc, które warto zobaczyć, o których warto wiedzieć jak najwięcej. Należą do nich niewątpliwie znajdujące się w okolicach Jabłonkowa klaszatory.

Najbardziej znany jest klasztor sióstr elżbietanek w Jabłonkowie (na zdjęciu nr 3). Trzydziestu ofiarnych zakonnic troszczy się tu o 80 podopiecznych. Są wśród nich ludzie nie mający nikogo bliskiego, schorowani, zdani całkowicie na opiekę sióstr elżbietanek. Dzięki ich cierpliwości i poświę-

ceniu starzy i ułomni ludzie przeżywają jesień swojego życia w serdecznej, pełnej miłości atmosferze.

Drugim klaszotorem w okolicy Jabłonkowa jest klasztor karmelitów bosych w Górnej Łomnej (zdjęcie nr 2). Tutaj dla odmiany pełni swoją misję czwórka zakonników, którzy do

Łomnej przybyli z Polski. Przypadkowo turysta, znalazłszy się w pobliżu klasztoru, ujrzał mnichów przy całkiem prozaicznej, świeckiej pracy - chociażby porządkujących ogród lub latem koszących łąkę.

Trzeci klasztor to klasztor franciszkański mieszczący się w samym

centrum Jabłonkowa (zdjęcie nr 1). W ostatnich latach obiekt ten został odrestaurowany i dziś prezentuje się bardzo ładnie.

W Jabłonkowie jest jeszcze jeden klasztor, zwany Starym. Na co dzień stoi opuszczony, ożywa tylko od czasu do czasu, kiedy to w jego murach, odznaczających się bardzo dobrą akustyką odbywa się jakiś koncert lub inna impreza kulturalna.

Tekst i zdjęcia: STANISŁAW GÓRECKI

Klaszatory w Jabłonkowskim

FRANCISZEK ŚWIDER PORUSZAŁ SERCA I UMYSŁY PROSTYCH LUDZI

Sam na sam ze swym dziełem

Nigdy nie miał pracowni z prawdziwego zdarzenia. Pracował w wynajmowanych warsztatach kamieniarskich, w kamieniołomach, gospodach lub na stole w mieszkaniu, a stworzył wiele monumentalnych i znaczących prac. Tak, takim był Franciszek Świder, artysta rzeźbiarz, malarz, grafik, projektant witraży itd., przewodni z zespołu artystów Śląskiego Związku Literacko-Artystycznego, którego tradycje przejął po II wojnie światowej Sekcja Literacko-Artystyczna przy ZG PZKO.

Urodził się 27 stycznia 1911 roku w starej górniczej kolonii w rodzinie kociarków. Od najmłodszych lat przejawiał zainteresowanie rysunkami i malowaniem. Jego nauczyciele umiejętnie odgadli te zainteresowania i odpowiednio je podsycaли. Nie dziwiwo więc nikogo, że młody Franciszek Świder znalazł się w krakowskiej Szkole Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego. Tu zaznał się od podstaw z tajnikami sztuki, najprościej mówiąc technikami, które później umiejętnie wykorzystywał w trakcie realizacji swych najrozmaitszych prac. Zawsze z wdziękiem wspominał swoich pedagogów, którzy wyczerpali mu szacunek do dobrze wykonanej pracy i rzetelnego oprowadzenia rzemieślnika, co było podstawą w procesie tworzenia. W tym okresie powstał m. in. fresk w górnosyjskiej szkole, który artysta osobiście odkrył spod późniejszej przemalówki w 1994 roku. Swój zdolności daleką rozwijał. Najpierw podejmuje studia malarskie w Szkole Przemysłu Artystycznego u prof. Kysłego, a po roku w Akademii Sztuk Pięknych u prof. Jakuba Obrowskiego. Dyplom uzyskuje w 1937 roku. Tuż po studiach powstają pierwsze prace - rzeźba „Ondraszek i Jurasek” oraz duże kompozycje malarskie „Śpiący rybnik” i „Członkowie „Ondraszek”, „Opuszczony” i „Tęcza”. Ta ostatnia energia wprawia artystę i dlatego nawiązuje kontakt z innymi twórcami. m. in. Pawłem Kubiszem, wykonując do jego „Przedwiońca” ilustracje, staje się współzałożycielem SZLA.

Niebawem jednak przychodzi wojna, a z nią kulakacja i ciężka praca fizyczna. Nie zalamując się i po wywołaniu podejmuje się pierwszego monu-

mentalnego zadania, jakim jest Pomnik Ofiar Tragedii Żywiołowej. Nie zraża się trudnością związanymi z uzyskaniem pozwolenia, wprost walczy, by mógł przystąpić do pracy nad tym najbardziej znanym pomnikiem. Zyskuje uznanie i w następnych latach następują kolejne zamówienia na pomniki w Karwinie-Kopalniach, Trzynie, Lesznej, Nydku, Ropyci, Cierlicku, Suchej Górze.

▲ Martwa natura ze słonecznikami - akwarela ♦ Portret - akwarela ▼ pomnik ofiarom laszuzmu w Ropyci.

▲ Martwa natura ze słonecznikami - akwarela ♦ Portret - akwarela ▼ pomnik ofiarom laszuzmu w Ropyci.

na budynku czeskiego gimnazjum. Niejako na marginesie wykonuje, często ze swym kolegą i uczniem Rudolmem Zebrokim, wiele malowideł w kociolach, odnawia też otarze itp. Rozwijający się i rozbudowujący Hawierzów to okazja, by wykazać swe mistrzostwo, dlatego więc zgłasza się do konkursów. Powstają ciekawe okna, witraże i kompozycje. Przemysłowicy chcieli by witraży w hawierzowskim kinie „Radosć” i kławiarni „Kosmos”, kinetyczną kompozycję ze szkła w kinie „Centrum”, czy też kompozycję ze szkła i łupku w ostrawskim kinie „Luna”. Pracuje też w metalu. Dla Kopalni „ACS” powstaje monumentalna kompozycja „Górnicy”, zaś dla hotelu „Praga” w Karwinie nie mniej ciekawa praca, która jednak nie została rozbudowana w całość. Jego dorobek twórczy jest ogromny, nierozrwalnie związany z naszym regionem, ale wykraczający swą wymową poza jego granice. Największą inspiracją był dla Franciszka Świdra kraj, w którym przyszło mu żyć, jego ludzie i ich ciężka praca. Nie sposób

przypomnieć wszystkich jego ważniejszych prac, gdyż stworzył ich bardzo dużo. Z częścią mieliśmy możliwość znanomocni się na wystawach, których jednakże nie było zbyt wiele. Artysta niechętnie prezentował swą twórczość. Uważał, że monumentalne prace mówią same za siebie, a malarstwo sztalugowe uprawiał na marginesie, dla przyjemności. Nie mniej to właśnie wszystkie szkice, projekty oraz akwarelowe obrazki, w tym wiele portretów, pozwalają lepiej poznać jego mistrzowskie oprowadzenie rzemieślnika, jego artyzm. Najbogatszą wystawą była niewątpliwie ta w sali wystaw im. Josefa Madesa w Miejskim Domu Kultury w Karwinie-Nowym Mieście. Pod koniec ubiegłego roku w Bibliotece Regionalnej w Karwinie-Frysztacie pokazaliśmy (w dużej części na zdjęciach) przekrój całego swego dorobku życiowego. Przy tej okazji wydaliśmy pierwszy w miarę reprezentacyjny katalog z kolorowymi reprodukcjami poświęcony jego twórczości. Wciąż jednak brak rzetelnego opracowania dorobku Świdra. Życie nie obchodziło się z nim łagodnie. Musiał walczyć z przeciwnościami losu. Przetrwał pomagał mu tylko twórczość, którą poświęcił i ofiarował naszemu społeczeństwu. Pozostał jednak w swym mieszkaniu-pracowni sam na sam ze swym drobnymi dziełkami, zapomniany i opuszczony, w rozpadającym się domu z przeciekającym dachem. Zmarł 22. 3. 1997 w ostrawskim szpitalu. Trochę więc żal, że nie umiemy odwdziżyć się chociażby odpowiednią opieką nad pomnikami i rzezbami, które rozsiane są po całym Zaozlu. Jest to nie tylko ślad, jaki pozostał Franciszek Świder w historii, ale jest to świadectwo o nas wszystkich.

WŁADYSŁAW OWCZARZY

DZWONY KOŚCIELNE ROZDZWONIĄ SIĘ TAKŻE NA UKRAINIE

We Lwowie, mieście znajdującym się niedaleko w granicach Polski, mieszkańcy będący w większości Ukraińcami narodowo polskiej. W przetwarzaniu większości są ich wyznania rzymskokatolickiego. Co roku, podobnie jak ich kociolki na święta, obchodzą oni święta kościelne, a szczególnie uroczyste święto Zmarłych w niedzielę. W tym czasie odbywa się uroczyste nabożeństwo, które w tym czasie odbywa się w kościele. W niedzielę kościół święto ma być dla wszystkich, którzy w tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

W niedzielę Palmową udajemy się wraz z różgami wierzbowymi (na które mówimy bazie) na mszę świętą o godzinie 13.00, nazywaną przez nas ze względu na godzinę rozpoczęcia „pierwszą” po zakończeniu mszy i wyjściu z kościoła, znajomi i nieznajomi, delikatnie udzieleć się nawzajem różgami, wypowiadając następujące słowa: „Nie ja biję, palma bije”. W niedzielę, podobnie jak każdej innej, zostajemy jeszcze przez jakiś czas przed kościołem, żeby porozmawiać ze znajomymi i przyjaciółmi, umówić się na następną spotkanie, zaprosić siebie nawzajem na święta.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc we Lwowie

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

Wielkanoc oznacza specjalne nabożeństwo, w którym uczestniczą wszyscy mieszkańcy. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła. W tym czasie przyjdą do kościoła.

